

καλλιτέχνης. Ἐνώπιον τῶν ὁραίων τῆς ἀρχαιότητος ἀγαλμάτων καταλαμβάνετο ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν γλυπτικὴν καὶ ἤθελε νὰ δώσῃ εἰς τὸ μάρμαρον ζῶν.

Μιὰ τῶν ἡμερῶν οἱ ἐν τῷ κήπῳ ἐργαζόμενοι γλύπται ἐδωκαν αὐτῷ τεμάχιον μαρμάρου καὶ τῷ ἐδάνευσαν τὰς σμίλας τῶν. Μετὰ τινὰς ἡμέρας τὸ παιδίον παρήγαγεν ἐν καλλιτέχνειᾳ. Ἐκ τοῦ λίθου ἐξῆλθε κεφαλὴ γηραιοῦ φαίνου μετὰ παράδοξον προσωπεῖον καὶ σατανικὸν μειδίαμα· κεφαλὴ θάυμασία διὰ τὴν λεπτότητα καὶ τελειότητα τῶν χαρακτήρων, καὶ διὰ τὴν ζωηρὰν τῆς φυσιογνωμίας ἑκφρασίαν.

Ἡ κεφαλὴ μόλις πρὸ μικροῦ ἦν τετελεσμένη, ὁ δὲ Μιχαὴλ—Ἄγγελος Βουναρόττης, ἱκανοποιημένος καθ' ἑαυτὸν διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ, παρετήρει αὐτὸ, ὅτε εἰς ἄγνωστος ἀπλούστατα ἐνδεδυμένος τὸν ἐπλησίασε.

—Ἐχει κάλλιστα, εἶπε, καὶ ἐν τούτοις ἔχω νὰ σὰς ἀπευθύνω μίαν παρατήρησιν.

—Ῥυεῖς! ἀνέκραξε τὸ παιδίον μετὰ τινος ὑπερηφανείας. Τίς εἶσθε;

—Ἀνθρώπος ὀλίγον ἐνδιαφέρον ὑμᾶς, ἀρκεῖ μόνον ἡ παρατήρησις νὰ ἡδικαίῃ.

—Εἶνε ἀληθές; ἐμίλησατε λοιπὸν καὶ θὰ ἴδωμεν.

—Καλῶς! ἐπανελάβην ὁ ἄγνωστος, ἠθελήσατε νὰ παραγάγητε γέροντα φαῦνον· τὸ πρόσωπον εἶνε ὄντως γερωντικόν, ἀλλὰ τὸ στόμα εἶνε νεανικόν. Ποῦ εἶδατε γέροντας διατηροῦντας ὅλους τοὺς ὀδόντας τῶν;

Ταῦτα εἰπὼν ὁ ξένος ἀνεχώρησεν.

Μείνας μόνος ὁ Μιχαὴλ—Ἄγγελος ἀπέσπασε δι' ἐνὸς κτυπήματος σμίλης δύο τῶν ὀδόντων καὶ ἐσκάλισε τὸ οὖλον κατὰ τὰς ρητίδας τοῦ προσώπου.

Τῇ ἐπαύριον, ἐπανελθὼν ἵνα ζητήσῃ τὸν φαῦνον του, δὲν τὸν εὔρε. Ἄντ' ἐκείνου δὲ ὁ ἄγνωστος τῆς προτερίας περιέμενε τὸν νεαρὸν καλλιτέχνην.

—Ποῦ εἶνε τὸ ἀγαλμάτιόν μου; ἠρώτησεν οὗτος.

—Τὸ ἀφῆρεσα.

—Πρέπει νὰ μοῦ τὸ ἀποδώσῃτε.

—Τίς οἶδε; ἴσως θέλετε προτιμήσῃ νὰ μένῃ ὅπου ἤδη εὐρίσκεται. Ἐλθετε μετ' ἐμοῦ.

Ὁ Μιχαὴλ—

Ἄγγελος ἠκολούθησε τὸν μυστηριώδη ἄγνωστον. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀνάκτορον τῶν Μεδίκων, καὶ διελθόντες τὰς σοὰς εἰσέδυσαν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἡγεμόνος. Ἐνταῦθα ὑπὸ ἀπλέτου φωτιζομένη φωτὸς ἡ κεφαλὴ τοῦ φαίνου ἐμειδία ἐπὶ κρηπίδος ἐκ μελανοῦ μαρμάρου.

Ὁ ἄγνωστος δὲν ἦτο ἡ Λαυρέντιος ὁ Μεγαλοπρεπής.

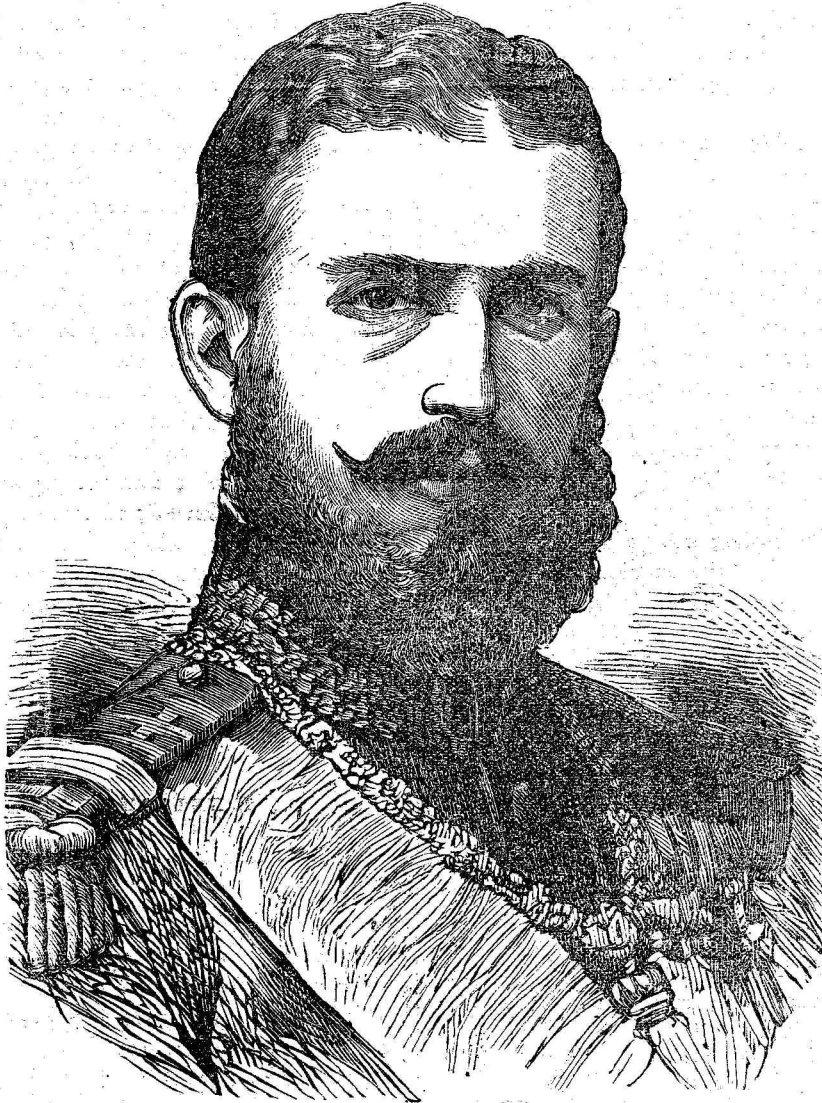
ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ

Ὁ ἡγεμὼν Κάρολος Χονζόλερν—Σιγμαριγγεν ἐγεννήθη τῇ 20ῇ Ἀπριλίου 1833. Ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας, ὑπηρέτει ἐν τῷ πρωσικῷ στρατῷ μετὰ μικρὸν βαθμὸν, ὅτε ἐνεκα τῆς

πτώσεως τοῦ ἡγεμόνος Κούζα, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1866, ἐξελέχθη ἡγεμὼν ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς βουλῆς.

Ἡ ἐκλογή του δὲν ἔτυχε τῆς ἐπιδιοκίμασίας τῆς κυβερνήσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἥτις ἀνηνέχθη εἰς τὰς ὑπογραψάσας τὴν συνθήκην τῶν Ἡαρισίων δυνάμεις, ὅπως ματαιώσῃ ἐκλογὴν προσβάλλουσαν τὰς ἐπὶ τῆς Μολδοβλαχίας συνθήκας. Ἀλλ' ὁ Κάρολος χωρὶς ν' ἀναμείνῃ τὴν λήξιν τῆς διαπραγματεύσεως μεταβαίνει ἄγνωστος εἰς Βουκουρέστιον ἐκεῖ δὲ ἀναλαμβάνει

Ὁ Πρίγκηψ ΚΑΡΟΛΟΣ ἡγεμὼν τῆς Ῥωμουνίας.